

In adem bevroren
woorden

In adem bevroren woorden

Richard Fritz

Schrijver: Richard Fritz
Coverontwerp: ISBN

Voorwoord

Ik ben op 11 mei 1959 in Amsterdam geboren, ontdek
maar wie ik ben, middels het lezen van mijn boek, In
adem bevroren woorden.

Ik schreef dit boekje niet voor mezelf
Ben niet belangrijk in deze
Schrijf het voor jou om te lezen
Wat onder de hemel gebeurt
Geen hoogmoed of interessant willen zijn
Gewoon waardige zinnen
Waar je tegenaan kunt leunen
Misschien steun kunnen bieden
In deze onzinnige tijd
Vergeet nooit dat het slechte
Het altijd verliest van het goede
Dus geef altijd het goede
Van jezelf
Als wij dit allemaal doen
Kan er niets slechts gebeuren
Denk daaraan
Altijd

Het leven is slechts een moment
 Waarin je mag baden
Totdat de oceanen leeglopen
 Dan aanschouw je jezelf
 Waarin je mocht zijn

De grond trilt door jouw blik
 Mijn hart barst open
 Als gebarsten aardkorst
 Toch hou ik stand
 Barsten helen
 Littekens blijven
Gevormd door wat je weet
 Hier sta ik weer
 Getekend maar wijzer
 Met opgeheven hoofd
Aanschouw ik wederom het leven
 De grond trilt
 Door jouw liefde

Kijken hoe ver ik kan zien
 Hoe ver is mijn zicht
 In de verte is het licht
 Daar heel ver weg
Zie ik hoop schitteren
 Zo ver ik kan kijken
 Tot aan het licht

Daar sta ik op het strand
De waterlijn nadert
Enkels diep sta ik erin
De zee trekt zich terug
De waterlijn rolt en bruist
Wederom langs mijn enkels
De hartslag van de zee
Komen en gaan
De zee is oeroud
Zijn hartslag nog constant
Onvermoeibaar en arrogant
Klotst hij tegen me aan
Komen en gaan
Eb en vloed
De hartslag van de zee

Pikdonker
Waar ik sta
Niets
Waar ik ook kijk
Geen maneschijn
Of glinsterende sterren
De hemel is onzichtbaar
Wanneer open ik eindelijk
Mijn ogen

De horizon als een cirkel om je heen
Een eindeloze ring vol bloemen
Bloemengeur als een ring door je neus
Aan de horizon hangt de geur
Van rozemarijn en lavendel
Rondom geuren van eeuwigheid
Als een cirkel om je heen

Als je me raakt doe dat dan hier
Daar waar mijn gevoel zit
Op de plek waar het stroomt
Klopt en samenkomt
Op de ritme van het stuwen
Voortduwen van liefde
Luister maar met één oor
Geplaatst op mijn warme huid
Druk je oor maar zacht
Tegen mijn ontblote borst
Boem...Boem...Boem...

De tijd wikt zijn ronde
Bij elke seconde
Is de tijd achter ons
Kijk af en toe om
Naar de tijd die is geweest
Dat brengt je vooruit

Daar aan de hemel
Ver weg
Net niet te zien
Ben jij verstopt
Weggestoken in het onbekende
Kijk je op ons neer
Met een brede glimlach
Aanschouw je
Wat is geweest

De bekrompen mens
Kijk maar in de spiegel
Ook jij die ontkent

Kijk in mijn ogen
En zie het lot
Dat voor je ligt
Wend je hoofd niet af
Kijk naar de waarheid
In mijn dromerige blik

Passionele vegen
Van houtskoolzwart
Tint der tinten
Veegt zwart weg
Puur wit papaver
Witsel van rein
Oerleur is donker
Hartstochtelijke reuken
Van geuren walmen
Hevig felle roman
Loochening van liefde
Onzichtbaar aanwezig
Passie vol wachten
Op houtskool zwarte
Vegen

Waarom die lach
Zo vriendelijk
Is dat voor mij
Gun je me dat
Waarom die aanraking
Zo zacht
Wil je me raken
Vanbinnen
Waarom die ontblote emotie
Is het
Dat je om me geeft
Waarom die kus
Zo lief
Weet je dat je me raakt
Vanbinnen
Waarom dit innig samenzijn
Is het normaal dat ik het ervaar
In mijn hart
Waarom voelde ik dit nooit eerder
Is het
Omdat ik om je geef
Daarom die lach zo vriendelijk

Het is al laat
Mijn schaduw is niet meer
De zon is onder
Schaduw op de maan
Ver weg ben ik
Totdat mijn schaduw
Wederkeert
Ben ik weer mezelf

Ik loop
Maar kom niet vooruit
Hoe hard ik ook probeer
Ik sta stil
Op één plek
De aarde draait door
Ik sta stil
Op de draaiende aarde
Alsof ik geen deel uitmaak
Van de zwaarte kracht
Of is alles niet wat het lijkt
Beweeg ook ik
Op de kolkende massa
Moet wel
Anders zou ik niet bestaan

Als ik naar haar kijk
Schiet ik vol
Als ik aan haar denk
Vangt emotie me op
Als ik haar ruik
Krijg ik kippenvel
Als ze bij me is
Ben ik onrustig
Als ik onrustig ben
Leef ik voluit
Als ik slaap
Droom ik van haar
Als ik droom
Is het geen realiteit
Als ik me realiseer
Is alles een droom

Speels gemak zoals zij beweegt
Zo sierlijk op haar hoge hakken
Zelfzeker haar oogopslag
Vertwijfeld haar opponent
Die haar gadeslaat van een afstand
Wankel bij de gedachte
Dat zij niet bestaat

Je bent gevoelig
Mijn gevoel zegt dat het goed zit
Doe het met gevoel
Je moet je gevoel uitschakelen
Ik heb het gevoel dat het goed komt
Mijn gevoel laat me niet in de steek
Zij voelt wat voor je
Ik voel pijn en verdriet
Ik voel haar aanwezigheid
Ik voel me eenzaam
Hij voelt niets meer voor haar
Wat is gevoel

Beleef het maar niet
Om jezelf niet te geven
Wat een ander vergeet
Je te bieden

In een eindeloze woestijn
Niets dan zand
Midden in een stad
Dwaal ik
Zand, wind, hitte
Zonder water
Een stadsmens alleen
In de drukte
Alleen maar zand om me heen
Flats zo hoog en grauw
Een oase lijkt net echt
In het hete zand
Veel mensen op straat
Maar vaak alleen
Ik val op mijn buik
In het zand waar geen water is
De stadsmens praat niet meer met elkaar
Geen schaduw in de woestijn
Is dodelijk
Geen contact meer met elkaar
Is dodelijk
Ik weet niet of ik het red
In de woestijn
Zal ik het redden
In die grote stad
Straks vinden ze me dood
In de woestijn
Ze vinden me dood
Alleen in mijn huis
We lopen en dwalen
Waarheen

Die lach die schater
Is wat ik mis
Die ogen zo mooi
Waar ik in verdwaalde
Is wat ik mis
Nu lach ik erom ik schater
Ik had het mis

Waar ben ik
In mijn gedachten
Ben ik soms verdwaald
In mezelf
Waar is de weg terug
Of toch vooruit
Ik kruip in mezelf
Onvermogen
Ik ga nu op de tast
Voel niets meer
Maar geef het niet op
Kan niet
Tegenover mezelf

Zie daar het licht
Dat glinstert tegen de ramen
Helder en tastbaar
Licht het je tegemoet
Waar ik ook kijk
Als de zon schijnt

Kan ik ook zo bewegen
Zo gracieus zo licht
Als de wind danst
Niet waar te nemen
Maar je voelt hem wel
Als een paso doble
Om je heen

Ben ik een spons die alles opzuigt
Het goede maar ook het slechte
Ben ik wrakhout dat wegdrijft
Een steen die zinkt
Of een veertje in de wind
Ben ik een vogel in de lucht
Een saffraangele steen in de grond
Of een ster aan de hemel
Een komeet in het heelal
Of gewoon een mens
Met een nederig bestaan
Je bent wat je wilt zijn
Niet wat een ander denkt
Dat je bent

Wat is tijd
Als een rots in de rivier de Nijl
Eeuwenoud ligt hij daar
Tijdloos en onbewogen
Tot het water
De rots
Volledig afgekalfd
Tot niets

Sta op een top van een berg
Kijk over de wereld
Haal diep adem om jezelf te zijn
Dat mag daar op die top
Enige wat je voelt is de wind
Die raast door het dal
Daar sta je volledig naakt
Geen bescherming of angst
Geef je over aan het uitzicht
De stilte van de massa
Die onder je ligt
Als je weer afdaalt naar het dal
Vergeet dan nooit
Waar je vandaan komt

Geen wij
Maar verdeeldheid
De aarde is één globe
Daar leven wij op
De aarde verdeelt niet
Maar geeft
Verdeling is aan de mens
Dat wat de aarde geeft

Ik ontmoet grijze haren
Welkom op mijn hoofd
Ik ontmoet slecht zicht
Welkom in mijn ogen
Ik ontmoet rimpels
Welkom in mijn huid
Ik ontmoet ouderdom
Welkom in de toekomst